

- velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan maksamaan Euroopan yhteisöjen komissiolle ”yhteisön omien varojen” tilille uhkasakkona 106 800 euroa jokaiselta päivältä, jolta asiassa C-56/90 annetun tuomion täytäntöönpanotoimenpiteet viivästyvät ja laskien tässä asiassa aikanaan annettavan tuomion julistamispäivästä aina siihen päivään asti, jolloin asiassa C-56/90 annettu tuomio on pantu täytäntöön
- velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(Asia C-94/01 P)

(2001/C 134/11)

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asiassa C-56/90 14.7.1993 antamassaan tuomiossa (Kok. 1993, s. I-4109) yhteisöjen tuomioistuin vahvisti, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut toteuttanut kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että Blackpoolin alueen ja Southportin lähistön uimavedet vastaavat laadultaan uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/EY 3 artiklan mukaisesti vahvistettuja raja-arvoja.

EY 228 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jos yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä sille perustamissopimuksen mukaan kuuluvan velvollisuuden, jäsenvaltion on toteutettava yhteisöjen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet.

Tässä asiassa ei ole mitään epäselvyyttä siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan olisi pitänyt jo kauan aikaa sitten toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla taataan, että Blackpoolin alueen ja Southportin lähistön uimavesien laatu vastaa em. direktiivin 3 artiklan mukaisesti vahvistettuja raja-arvoja. Sinä päivänä, jolloin komissio antoi perustellun lausuntonsa, yli kuusi vuotta oli jo kulunut yhteisöjen tuomioistuimen tuomion antamisesta. Tuona aikana kyseisistä yhdeksästä uima-alueesta kaikkiaan kuusi oli edelleenkin laadultaan alle sen, mitä direktiivissä edellytetään.

Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin EY 228 artiklan 2 kohdan mukaisesti asettaa uhkasakoksi 106 800 euroa jokaiselta päivältä, jolta asiassa C-56/90 annetun tuomion täytäntöönpanotoimenpiteet viivästyvät ja laskien tässä asiassa aikanaan annettavan tuomion julistamispäivästä alkaen.

(¹) Uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 76/160/EY (EYVL L 31, 5.2.1976, s. 1).

La Poste 26.2.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-613/97, Union française de l'express (UFEX), DHL International, Federal express international (Ranska) ja CRIE vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukevat Ranskan tasavalta, Chronopost SA ja La Poste, 14.12.2000 antamasta tuomiosta

La Poste on valittanut 26.2.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-613/97, Union française de l'express (UFEX), DHL International, Federal express international (Ranska) ja CRIE vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukevat Ranskan tasavalta, Chronopost SA ja La Poste, 14.12.2000 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajana on asianajaja H. Lehman, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 14.12.2000 antaman tuomion, jolla kumotaan Ranskan SFMI-Chronopostille myöntämäksi väitetystä tuesta 1.10.1997 tehdyn komission päätöksen 98/365/EY (¹) 1 artikla siltä osin kuin siinä todetaan, että Ranskan postilaitoksen tytäryhtiölleen SFMI-Chronopostille antama logistinen ja kaupallinen apu ei ole SFMI-Chronopostille myönnettyä valtiontukea
- velvoittaa Union française de l'expression (UFEX), DHL Internationalin, Federal express internationalin ja CRIE:n korvaamaan La Postelle asian käsittelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet kustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ristiriitaiset ja riittämättömät perustelut:

Tuomiossa väitetään sovelletun yksityistä sijoittajaa koskevaa arviointiperustetta, mutta siitä poiketen siinä sovelletaan kuitenkin suljetun sektorin palveluiden vaikutuksia arvioivaa menetelmää. Vaatiessaan, että huomioon on otettava sellainen yksityinen yritys, joka ei toimi suljetulla sektorilla, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vertaa julkista omistajaa sellaiseen yksityiseen omistajaan, joka ei toimi suljetulla sektorilla, mutta ei kuitenkaan kohtelee julkista ja yksityistä omistajaa samalla tavalla. Suljetulla sektorilla toimivan yksityisen omistajan ei nimittäin lainkaan tarvitsisi ottaa huomioon tällaisen suljetun sektorin

vaikutusta laskuttaessaan kilpailulle avoimen sektorin palveluista. Sen tarvitsisi ainoastaan noudattaa asiassa Akzo⁽²⁾ annetun tuomion mukaisia edellytyksiä, eli kattaa vähintään muuttuvat kustannuksensa.

Tuomiossa ei perustella miten suljetun sektorin oikeudet ovat voineet vaikuttaa kustannuksiin ja miten tällainen tarkastus olisi pitänyt suorittaa.

– EY 88 artiklan rikkominen:

Tuomiossa riitautetaan sellainen laaja harkintavalta, jota komissio voi käyttää silloin, kun kyseessä ovat taloudellisesti monimutkaiset toimenpiteet. EY 88 artiklasta kuitenkin seuraa, että komission täytyy voida käyttää laajaa harkintavaltaa ei ainoastaan arvioidakseen valtiontuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille, mutta myös määritellä monimutkaisten valtion toimenpiteiden osalta, onko kyseessä valtiontuki.

– EY 87 artiklan rikkominen:

Tuomiossa todetaan virheellisesti, että kaikki valtion myöntämät edut ovat valtiontukea; kuitenkin ainoastaan taloudellisten varojen siirto voidaan määritellä valtiontueksi.

Tuomio on vääristänyt normaalien markkinaedellytysten käsitteen.

⁽¹⁾ EYVL L 164, 9.6.1998, s. 37.

⁽²⁾ Asiassa C-62/86 13.7.1991 annettu tuomio, Kok. 1986, s. I-3359.

Galileo Companyn ja Galileo International L.L.C.: n 15.12.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-113/99,⁽¹⁾ Galileo Company ja Galileo International L.L.C., joita tukee Amadeus Global Travel Distribution SA, vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, 15.12.2000 antamasta määräyksestä

(Asia C-96/01 P)

(2001/C 134/12)

Galileo Company ja Galileo International L.L.C. ovat valittaneet 15.12.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-113/99, Galileo Company, kotipaikka Windsor, Berkshire (Yhdistynyt kuningaskunta) ja Galileo International L.L.C., kotipaikka Rosemount, Illinois (Yhdysvallat), joita tukee Amadeus Global Travel Distribution SA, vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komis-

sio, 15.12.2000 antamasta määräyksestä. Valittajien edustaja on Richard Plender QC, avustajinaan solicitor Katherine Holmes ja solicitor Daniel Austin, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Richards Butler.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoo riidanalaisen määräyksen,
2. hylkää neuvoston, jota komissio tukee väliintulijana, esittämän oikeudenkäyntiväitteen,
3. ottaa valituksen tutkittavaksi,
4. palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta tämä voi tutkia tosiseikat,
5. velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa sekä kulut, jotka ovat aiheutuneet neuvoston oikeudenkäyntiväitteen tutkimisesta, mukaan lukien kulut, joita on aiheutunut komission väliintulokertomukseen vastaamisesta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

a) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan, että riidanalainen toimenpide koskee järjestelmäpalvelujen tarjoajina olevia kantajia suoraan ja samalla tavoin kuin muita järjestelmäpalvelujen tarjoajia, ja tämä oikeudellinen virhe perustuu seuraaviin tosiseikkoihin:

i) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon eikä soveltanut yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jonka mukaan toimenpide voi koskea yksittäistä tarjoajaa henkilökohtaisesti siitä huolimatta, että tämä kuuluu riidanalaisen toimenpiteen hyväksymisajankohtana erikseen määriteltävien ja yksilöitävien tarjoajien joukkoon. Toimenpide voi koskea tällaista tarjoajaa henkilökohtaisesti, jos toimenpidettä sovelletaan yritystoimintaan, joka on aloitettu kyseisellä alalla toimenpiteen hyväksymisajankohtana ja jos toimenpiteen avulla ei tehdä ylikansallisia järjestelyjä, jolla suojattaisiin yritystoimintaa huomattavalta vahingolta.

ii) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sitä seikkaa, että vaikka kyse olisi sellaisesta lainsäädäntötoimesta, jota sovelletaan tiettyihin tarjoajiin yleensä, tämä ei estä sitä, että lainsäädäntötoimi koskisi tietyissä olosuhteissa joitakin talouselämän toimijoita yksittäin.